

INLICHTINGEN-BULLETIN NR.: 43/97
(6 november 1997)

IRAK	- Testlancering nieuwe ballistische raket
COLOMBIA	- Verdubbeling strijdkrachten bepleit
CUBA	- Nieuwe Chef van de Generale Staf

IRAK

Testlancering nieuwe ballistische raket

Irak heeft onlangs een eerste testlancering uitgevoerd van de "Al Samoud" short-range ballistic missile (SRBM). De Al Samoud, met een bereik van ca. 140 km, werd afgevuurd in een oefengebied ten zuidwesten van Bagdad en legde een afstand van 112 km af. Het is niet bekend in hoeverre de uitgevoerde testlancering succesvol was.

De Al Samoud is één van de varianten binnen het Iraakse SRBM-programma Ababil-100. Dit raketten-programma is geoorloofd onder Resolutie 687 van de VN-Veiligheidsraad, die de ontwikkeling en productie van grond-grond raketten met een bereik van minder dan 150 km toestaat. Aangezien de VN-sancties evenwel buitenlandse technische steunverlening aan Irak in de weg staan, vordert het Ababil-100 project slechts langzaam. Irak zal de komende jaren meerdere testvluchten uitvoeren voor een verdere ontwikkeling en evaluatie van SRBMs. Het testprogramma geeft Irak namelijk de mogelijkheid om, ondanks de VN-sancties, zijn raket-expertise en productie-infrastructuur in stand te houden. Voorts zou Irak, na serieproductie van de Al Samoud, over een vergelijkbare SRBM-capaciteit gaan beschikken als Iran. Deze aartsvijand van Irak heeft reeds meer dan 200 CSS-8 SRBMs van Chinese makelij met een bereik van 150 km in zijn bezit.

Irak beschikt over voldoende personeel met expertise in het ontwikkelen en produceren van ballistische raketten, ook met een groot bereik. Het kan niet geheel worden uitgesloten dat Irak, ondanks de activiteiten van UNSCOM, momenteel al in het geheim werkt aan de verdere ontwikkeling van ballistische raketten voor de middellange en lange afstand. Zolang de VN-sancties echter voortduren, zal de (hervatting van de) productie van dergelijke raketten, volgens inschattingen van NAVO-zijde, niet binnen drie jaar kunnen worden gerealiseerd.

COLOMBIA

Verdubbeling strijdkrachten bepleit

Tegen de achtergrond van de gedurende het laatste jaar sterk toegenomen guerrilla-activiteiten in zijn land heeft de opperbevelhebber van de Colombiaanse strijdkrachten, [REDACTED], heeft eind vorige maand volgens een Venezolaanse krant verklaard dat Colombia "tenminste 350.000 goed-bewapende soldaten nodig zou hebben om de binnenlandse oorlog in het land te kunnen aanpakken". Naar zijn zeggen beschikt Colombia nu over slechts 60.000 soldaten die actief tegen de guerrilla's worden ingezet, waarvan 18.000 voor de bescherming van de energie-infrastructuur en wegen. Daarnaast zegt hij te beschikken over 20.000 professionele vrijwillige soldaten, waarvan de helft eveneens wordt ingezet voor de bescherming van infrastructuur. Als de geciteerde aantallen juist zouden zijn, zou dat impliceren dat [REDACTED] pleit voor een troepenmacht die bijna 4,5 keer zo groot is als de huidige.

Volgens de dezerzijds beschikbare informatie zijn de Colombiaanse strijdkrachten de laatste jaren gegroeid tot circa 170.000 man, waarvan circa 150.000 bij de landmacht en bijna 9.000 bij de luchtmacht. Het is evenwel niet duidelijk of dit formatieplaatsen dan wel werkelijke sterktes betreft. Zowel bij de landmacht als luchtmacht is sprake van de vorming van nieuwe eenheden en een geleidelijke verdere groei met het oog op de guerrillabestrijding. Op basis van deze cijfers zou [REDACTED] pleiten voor een verdubbeling van de strijdkrachten.

Vanwege de economische situatie in Colombia is het zeer twijfelachtig of voor zo'n drastische vergroting van de strijdkrachten op afzienbare termijn voldoende middelen kunnen worden vrijgemaakt, nog ongeacht de vraag of een verdubbeling van de strijdkrachten afdoende zou zijn om de guerrilla-groeperingen, die over narcoticagelden kunnen beschikken, te onderdrukken. Hoewel de laatste tijd meermaals pogingen zijn gedaan om vredesonderhandelingen van de grond te krijgen, ziet het er momenteel niet naar uit dat deze op afzienbare termijn tot een beëindiging van de guerrillastrijd zullen leiden. Tegen deze achtergrond zal de groei van de strijdkrachten waarschijnlijk wel doorgaan, maar is het onwaarschijnlijk dat de door [REDACTED] genoemde omvang ooit zal worden bereikt.

CUBA

Nieuwe Chef van de Generale Staf

Per 1 november is in Cuba [REDACTED] benoemd tot (1e) Plaatsvervangend Minister en Chef van de Generale Staf van de Revolutionaire Strijdkrachten (FAR). Hij sloot zich in 1958 als 15-jarige aan bij het rebellenleger van [REDACTED] en maakte later deel uit van de Cubaanse troepen in Angola (2x) en Ethiopië. Sinds augustus 1992 was hij Plv.CGS en Hoofd Operatiën van de FAR. Hij is één van de grondleggers van de Cubaanse Communistische Partij (PCC) en maakt sinds 1980 deel uit van het Centraal Comité daarvan. Op grond van deze staat van dienst moet worden aangenomen dat hij het tot dusver gevoerde militaire beleid zal voortzetten en het leger een betrouwbare steunpilaar voor het regime Castro zal blijven.

[REDACTED] is als CGS de opvolger van het Politburolid van de Cubaanse Communistische Partij, [REDACTED] die tot Minister voor de Suikerindustrie is benoemd. Met deze laatste benoeming hoopt de PCC-leiding mogelijk de teruglopende suikerproductie door een militaire aanpak te kunnen stimuleren en de export van suiker te vergroten. Daar een belangrijk deel van de geëxporteerde suiker betaald wordt met olie, zou hierdoor tevens de energiesituatie in Cuba verbeteren. Verhoging van de suikerproductie zou derhalve een belangrijke economische stimulans betekenen. Gegeven het feit dat de afname van de suikerproductie wordt veroorzaakt door een combinatie van factoren, zoals te lage investeringen, tekorten aan brandstof en reservedelen, achterstallig onderhoud aan machines en roofbouw op de suikerrietplantages, is het evenwel twijfelachtig of [REDACTED] erin zal slagen de suikerproductie op afzienbare termijn significant te vergroten.

Tijdens het recente vijfde partijcongres van de PCC werd duidelijk dat de Cubaanse leiders zich steeds meer zorgen maken over de economische ontwikkelingen in Cuba, met name de afnemende economische groei en suikerproductie. Op termijn zou dit tot sociale onrust kunnen leiden, waarbij de inzet van ordetroepen noodzakelijk zou kunnen zijn. Tegen deze achtergrond zijn deze twee mutaties van grote betekenis.